

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 13 marca 2014 r.

DOLiS/DEC-231/14[...]

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, w związku z art. 18 ust. 1 pkt 6, art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana S. S., reprezentowanego przez radcę prawnego A. G., na upublicznianie przez Wspólnotę Mieszkaniową F., informacji o jego nazwisku na ogólnodostępnej tablicy informacyjnej oraz na przetwarzanie przez ww. wspólnotę jego danych osobowych utrwalonych w kserokopiach złożonych przez niego aktów notarialnych,

- 1) nakazuję Wspólnocie Mieszkaniowej F. usunięcie danych osobowych Pana S. S. utrwalonych w kserokopiach wypisów aktów notarialnych z dnia [...] grudnia 2004 r. (repertorium [...] Nr [...]), z dnia [...] września 2009 r. (repertorium [...] Nr [...]) i z dnia [...] lutego 2008 r. (repertorium [...] Nr [...]);**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana S. S. (zwanego dalej Skarżącym) reprezentowanego przez radcę prawnego A. G., na upublicznianie przez Wspólnotę Mieszkaniową F. (zwaną dalej Wspólnotą) informacji o jego nazwisku na ogólnodostępnej tablicy informacyjnej Wspólnoty oraz na przetwarzanie przez Wspólnotę jego danych osobowych utrwalonych w kserokopiach złożonych przez niego aktów notarialnych.

Pełnomocnik Skarżącego zarzucił, iż Zarząd Wspólnoty, wbrew przepisom ustawy o ochronie danych osobowych udostępniał na ogólnodostępnej tablicy informacyjnej Wspólnoty dane osobowe Skarżącego w postaci jego nazwiska, na co Skarżący nie wyraził zgody. Ponadto pełnomocnik Skarżącego podniósł, że Zarząd Wspólnoty przechowuje kopie aktów notarialnych,

oraz że Skarżący nie życzy sobie aby Zarząd Wspólnoty miał, wbrew przepisom, dostęp do informacji, które w istocie nie są mu potrzebne do prawidłowego zarządzania nieruchomością.

Pełnomocnik Skarżącego wniósł o:

- 1) przeprowadzenie kontroli we Wspólnocie w przedmiocie okoliczności wskazanych w uzasadnieniu skargi,
- 2) nakazanie w drodze decyzji administracyjnej - w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych - przywrócenia stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcia uchybień,
- 3) skierowanie do organów ścigania stosownego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w przypadku stwierdzenia, iż dostrzeżone naruszenia wypełniają znamiona przestępstwa określonego w ustawie.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego ustalił, co następuje.

1. Skarżący jest właścicielem kilku lokali zlokalizowanych w W. przy ul. [...].
2. Informacja o nazwisku Skarżącego pojawiła się dwukrotnie (w okresach czterotygodniowych) w marcu i maju 2012 r. na tablicy informacyjnej Wspólnoty w informacjach o sprawach bieżących Wspólnoty. W informacji zamieszczonej w marcu 2012 r. nazwisko Skarżącego było częścią zdania „[w] kwestii spraw technicznych, z powodu zawalenia stropu piwnicznego znajdującego się pod garażem P. S. S[...], zgodnie z zaleceniami Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, został ogrodzony teren w bramie od ul. [...]”, a w informacji zamieszczonej w maju 2012 r. znajdowało się w zdaniu „P. S. S[...] otrzymał od zarządu stosowne pismo z załączoną w/w opinią oraz z wezwaniem do usunięcia szkody”. Pełnomocnik Wspólnoty w złożonych w sprawie wyjaśnieniach poinformował, że tablica na której pojawiło się nazwisko Skarżącego znajduje się na terenie Wspólnoty w miejscu niewidocznym, a tym bardziej niedostępnym dla osób postronnych z ulicy, oraz że aby wejść na teren Wspólnoty należy mieć chip otwierający furtkę.
3. Wspólnota przechowuje kserokopie zawierających dane osobowe Skarżącego wypisów aktów notarialnych, dotyczących lokali będących jego własnością [z dnia [...] grudnia 2004 r. (repertorium [...] Nr [...]), z dnia [...] września 2009 r. (repertorium [...] Nr [...]) i z dnia [...] lutego 2008 r. (repertorium [...] Nr [...])]. Pełnomocnik Wspólnoty wyjaśnił, że kserokopie aktów notarialnych służą jedynie do prowadzenia spisu właścicieli i przypadających im udziałów w nieruchomości wspólnej.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Odnośnie przetwarzania przez Wspólnotę danych osobowych Skarżącego zawartych w kserokopiach wypisów aktów notarialnych dotyczących lokali będących jego własnością, wskazać należy, że aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem administrator jest obowiązany przetwarzać dane osobowe na podstawie przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1-

5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z tym przepisem przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Odnosząc powyższe do ustalonego stanu faktycznego, podkreślenia wymaga, że przetwarzanie przez Wspólnotę danych osobowych Skarżącego zawartych w przedmiotowych aktach notarialnych, nie wypełnia żadnej z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Zgodnie bowiem z art. 29 ust. 1e ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 z późn. zm.), zarząd lub zarządca, któremu zarząd nieruchomością wspólną powierzono w sposób określony w art. 18 ust. 1, może żądać od właścicieli lokali okazania dokumentów potwierdzających prawo własności lokali. Bez wątpienia, aby prawidłowo wykonywać swoje obowiązki związane z zarządem nieruchomością wspólną zarząd Wspólnoty (ewentualnie ustanowiony zarządca) musi mieć dostęp do dokumentów wspólnoty, czyli dokumentów wszystkich lokali wchodzących w jej skład. Zdaniem Generalnego Inspektora, nie można jednak z dyspozycji art. 29 ust. 1e ustawy o własności lokali wnioskować, iż prawo żądania okazania dokumentów potwierdzających prawo własności lokali, jest tożsame z doręczeniem ich kserokopii, jak również brak jest w tymże przepisie wyraźnego wskazania, że zarządzający nieruchomością wspólną ma prawo do pozyskiwania tych dokumentów i dalszego przetwarzania danych osobowych w nich zawartych. Ponadto, podkreślenia wymaga, że zgodnie z zasadą adekwatności przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Podobne stanowisko zostało zawarte w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 917/05, w którym Sąd stwierdził, iż „[a]dekwatność danych w stosunku do celu ich przetwarzania powinna być rozumiana jako równowaga pomiędzy uprawnieniem osoby do dysponowania swoimi danymi a interesem administratora danych. Administrator danych nie może w żaden sposób stawiać swego interesu ponad dobro osoby, której dane przetwarza. Równowaga będzie zachowana, jeżeli administrator zażąda danych tylko w takim zakresie, w jakim to jest niezbędne do wypełnienia celu w jakim dane są przez niego przetwarzane”. W ocenie Generalnego Inspektora, przetwarzanie przez Wspólnotę danych osobowych Skarżącego zawartych w aktach notarialnych, narusza ww. zasadę adekwatności, ponieważ do realizacji prawnie nałożonych na nią obowiązków, nie jest niezbędne posiadanie kopii aktów notarialnych. Z uwagi na powyższe zasadne jest nakazanie Wspólnocie

przywrócenia stanu zgodnego z prawem w tym zakresie, stosownie do dyspozycji art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy, stanowiącego, że w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie danych osobowych. Jednocześnie, z uwagi na fakt, że pełnomocnik Skarżącego wnioskował o skierowanie do organów ścigania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa podkreślić należy, iż przepisy regulujące postępowanie prowadzone przez Generalnego Inspektora, nie dają osobie zainteresowanej uprawnienia do domagania się skierowania zawiadomienia do organów powołanych do ścigania przestępstw. Na analogicznym stanowisku stanął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00) stwierdzając, iż: „[o]soba dochodząca ochrony swych praw w trybie (...) ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GIODO w administracyjno-prawnych formach postępowania. Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie”.

Odnośnie kwestii upubliczniania przez Wspólnotę informacji o nazwisku Skarżącego na tablicy informacyjnej Wspólnoty, na wstępie wskazać należy, że Generalny Inspektor wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania tej decyzji. To stanowisko potwierdza orzecznictwo sądowe. W szczególności przytoczyć w tym miejscu należy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 761/07, gdzie stwierdzono, iż „[b]adając bowiem legalność przetwarzania danych osobowych, GIODO ma obowiązek ustalenia, czy na datę wydawania rozstrzygnięcia w sprawie dane konkretnego podmiotu są przetwarzane oraz czy czynione to jest w sposób zgodny z prawem”. Mając na uwadze, że informacje, w treści których zawarte było nazwisko Skarżącego, nie są aktualnie zamieszczone na tablicy informacyjnej Wspólnoty, zauważyć należy, że postępowanie w tym zakresie jest bezprzedmiotowe, w związku z czym należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „[b]ezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia

sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Podsumowując, z uwagi na fakt, iż w ocenie Generalnego Inspektora przetwarzanie przez Wspólnotę danych osobowych Skarżącego utrwalonych w kserokopiach wypisów aktów notarialnych, dotyczących lokali będących jego własnością, narusza przepisy o ochronie danych osobowych, zasadne jest nakazanie ich usunięcia. Bezprzedmiotowość postępowania w kwestii upubliczniania przez Wspólnotę informacji o nazwisku Skarżącego na tablicy informacyjnej skutkuje zaś koniecznością umorzenia postępowania w tym zakresie.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).